

G PRESIDENTA
O GOVERN
I
B
/

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
C. Presidencia, Función Pública e Igualdad-Oficina Principal
GOIBS178103/2022
25/05/2022 08:42:53

Sr. Vicenç Thomàs i Mulet
President del Parlament de les Illes Balears

Assumpte: Tramesa del Decret llei 5/2022, de 16 de maig, de modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, i pel qual s'estableix el règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa

Perquè en prengueu coneixement i li doneu la tramitació reglamentària corresponent, us tramet, adjunt, el text del Decret llei 5/2022, de 16 de maig, de modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, i pel qual s'estableix el règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa, aprovat pel Consell de Govern en la sessió del dia 16 de maig de 2022 (segons consta en el certificat annex) i publicat en el BOIB núm. 65, de 19 de maig de 2022.

Palma, 23 de maig de 2022

La presidenta

Francesca Lluch Armengol i Socias

SECRETARIA DEL CONSELL DE GOVERN	
Núm.....	302
Data	17-5-2022

Mercedes Garrido Rodríguez, secretària del Consell de Govern,

CERTIFIC:

Que el Consell de Govern, a proposta conjunta de la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat, la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball i el conseller de Mobilitat i Habitatge, adopta l'Acord següent:

3. **Acord d'aprovació del Decret Llei de modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, i pel qual s'estableix el règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa**

L'article 30.31 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, segons la redacció que en fa la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, atribueix la matèria d'espectacles i d'activitats recreatives a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a competència exclusiva, i l'article 31.17 d'aquesta norma li atribueix la matèria d'activitats classificades com a competència de desplegament legislatiu i d'execució. També estableix com a competències pròpies dels consells insulars les activitats classificades (art. 70.7) i els espectacles públics i les activitats recreatives (art. 70.11), l'exercici de les quals s'ha d'ajustar, entre d'altres preceptes, al que disposen els articles 58 i 72.

La intervenció administrativa en matèria d'activitats recreatives i espectacles té com a norma nuclear la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, si bé trobam diverses normatives sectorials que regulen algunes d'aquestes activitats o incideixen en determinats aspectes: turisme, cultura, emergències, etc. La majoria d'aquestes activitats es fan en locals i espais especialment habilitats i disposen de les mesures de seguretat pertinents. En altres casos, però, aquestes activitats es duen a terme de manera esporàdica en espais no habilitats i per això es preveu un règim especial per tal de ser autoritzades amb les màximes garanties de seguretat i respecte a la convivència ciutadana.

Aquestes activitats no permanents tenen una tipologia variada i van des de festes patronals i populars, organitzades per la mateixa Administració, fins a esdeveniments de caràcter privat i lucratiu. Això no obstant, per la seva singularitat, aquestes activitats no permanents tenen unes clares limitacions legals que fan que se sotmetin a un règim d'autorització prèvia sempre que s'acrediti un interès públic amb criteris econòmics i socials, i s'haurà d'entendre que són de caràcter puntual, i només pel temps imprescindible necessari a aquest interès públic.

En els darrers temps han proliferat activitats d'oci i entreteniment com una oferta paral·lela a les activitats permanents com ara les desenvolupades en discoteques, sales de festes o bars de copes. Es tracta d'unes activitats no autoritzables ja que no acrediten cap tipus d'interès públic i que plantegen una competència deslleial a les activitats legals però, sobretot, suposen un important risc per a les persones

GOIB

que hi participen en no disposar els llocs on se celebren de les més mínimes mesures de seguretat. En principi, es tractaria d'activitats *no permanents* sense autorització i perfectament sancionables amb la normativa d'activitats, però presenten un perfil particular que les diferencia d'una simple activitat esporàdica no autoritzada.

En primer lloc, l'objecte d'aquestes activitats és similar al de les activitats legals d'oci nocturn, amb un espai d'interacció social amb música, servei de begudes i altres serveis i, per tant, el seu objectiu és fer una competència directa a l'oferta legal.

En segon lloc, es tracta d'activitats que es fan de manera esporàdica i puntual en un lloc determinat però que són organitzades i comercialitzades per persones que formen una estructura de naturalesa empresarial i amb un pla de negoci ben concret. Es tracta, per tant, d'organitzacions empresarials o pseudoempresarials que es dediquen a llogar edificacions per uns pocs dies, contracten determinats serveis i anuncien i comercialitzen l'assistència a aquestes festes a través d'uns canals propis que els permeten una important difusió, a la vegada que fugen dels canals més habituals i s'allunyen així de la possibilitat d'inspecció i control de l'Administració.

En tercer lloc, trobam en aquestes activitats determinats serveis, com ara el transport dels clients o serveis de seguretat, que serveixen no només per facilitar l'accés dels usuaris a l'activitat sinó també per vigilar i mantenir l'opacitat de l'activitat i que es faci difícil perseguir aquestes activitats il·lícites o fins i tot que es puguin confondre amb activitats de caràcter privat que es permeten quan són fetes fora d'un establiment físic o d'un espai públic.

Finalment, una de les característiques més clares d'aquestes activitats és que es fan sovint en edificacions residencials, la qual cosa els permet emparar-se en el dret fonamental de la inviolabilitat del domicili per evitar l'adopció immediata de mesures cautelars que requeririen l'accés a les dependències on es duen a terme.

II

D'altra banda, el Consell Insular d'Eivissa, amb la conformitat dels cinc ajuntaments de l'illa, ha sol·licitat al Govern de les Illes Balears l'aprovació de l'oportuna norma reglamentària d'actualització del règim de càrrega i descàrrega i tarifa única del sector del taxi a l'illa d'Eivissa establert en l'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori de 27 de juliol de 2012 sobre el règim de tarifes màximes obligatòries dels serveis interurbans de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme que es desenvolupen en el territori de l'illa d'Eivissa (BOIB núm. 23, de 2 d'agost de 2012).

La posterior Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori de 20 de maig de 2013 d'actualització del règim de càrrega i descàrrega i de la tarifa única aplicable als serveis de taxi que es presten a l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa va ser declarada nul·la per la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears núm. 137, de 3 de març de 2015.

Això no obstant, la Interlocutòria de la mateixa Sala del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears de 21 de juliol de 2016 va determinar la validesa de les tarifes aprovades d'acord amb l'Ordre de 2013 per acord del Ple del Consell Insular d'Eivissa de 2 de juny de 2014 (BOIB núm. 77, de 7 de juny de 2014).

En relació amb la regulació inicialment proposada pel Consell Insular d'Eivissa i acordada amb els ajuntaments, que incloïa diversos aspectes sobre la tarifa única, el règim especial de recollida de viatgers i les condicions d'aplicació de les tarifes, a més de l'actualització de les tarifes que es trobaven establertes per acord del Ple del Consell Insular d'Eivissa de 2 de juny de 2014, es varen plantejar dubtes

G
O
I
B
/

competencials, i finalment el 16 de març de 2022 el Consell Consultiu de les Illes Balears ha emès un dictamen en el qual conclou que la modificació del règim especial de recollida de viatgers, així com la del règim tarifari lligat a aquest, s'ha de fer mitjançant una norma reglamentària l'aprovació de la qual és competència del Govern de les Illes Balears, mentre que la mera actualització de les tarifes fixades en la norma es pot dur a terme a través d'un acte administratiu general dictat per l'òrgan competent del Consell Insular d'Eivissa.

En aquest moment resulta molt urgent i inajornable la immediata aprovació d'aquesta regulació, atesa la greu situació d'inseguretat jurídica existent en el marc regulador de la prestació del taxi a l'illa d'Eivissa. L'inici de la temporada turística comportarà un enorme augment de la demanda de mobilitat, unit a la perspectiva de recuperació de l'activitat nocturna vinculada a l'oci (molt associada a l'ús del taxi), la qual cosa fa imprescindible la regulació de la prestació del servei en l'àmbit insular, que es du a terme mitjançant la disposició addicional única d'aquest Decret llei.

III

El Decret llei té habilitació expressa en l'article 49 de l'Estatut d'autonomia i es dicta a l'empara de les competències que exerceix la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'espectacles i d'activitats recreatives i en matèria d'ordenació del transport de viatgers i mercaderies que tenguin l'origen i la destinació dins el territori de la comunitat autònoma, segons els articles 30.31 i 32.2 de l'Estatut d'autonomia, respectivament.

L'article 49 de l'Estatut d'autonomia permet al Govern dictar mesures legislatives provisionals, en forma de decret llei, en casos de necessitat extraordinària i urgent, les quals no poden afectar determinades matèries. Es tracta d'una figura inspirada en la que preveu l'article 86 de la Constitució espanyola i l'ús de la qual ha produït una extensa jurisprudència del Tribunal Constitucional. L'alt tribunal ha insistit que la definició, per part dels òrgans polítics, d'una situació de necessitat extraordinària i urgent ha de ser explícita i raonada, i que hi ha d'haver una «connexió de sentit», o relació d'adequació, entre la situació excepcional i les mesures que es pretenguin adoptar, que han de ser idònies, concretes i d'eficàcia immediata. És exponent d'aquesta doctrina constitucional la Sentència núm. 12/2015, de 5 de febrer, en què es recullen els reiterats pronunciaments de l'alt tribunal sobre la utilització d'aquest instrument normatiu.

Des de la Sentència núm. 137/2011, de 14 de setembre, el Tribunal Constitucional ha reconegut que la valoració de la necessitat extraordinària i urgent pot ser independent de la seva imprevisibilitat i, fins i tot, pot tenir origen en la inactivitat prèvia de l'administració competent, sempre que hi concorri efectivament l'excepcionalitat de la situació. Així mateix, el Tribunal Constitucional, en la mateixa línia que l'anterior Sentència núm. 29/1986, de 20 de febrer, en la Sentència núm. 237/2012, de 13 de desembre, raona que no s'ha de confondre l'eficàcia immediata de la norma provisional amb la seva execució instantània i, per tant, s'ha de permetre que les mesures adoptades amb caràcter d'urgència incloguin un posterior desplegament normatiu i d'actuacions administratives d'execució d'aquelles.

Les mesures que s'adopten en aquest Decret llei tenen per finalitat garantir la seguretat i la salut de les persones i els seus béns, a més de garantir el compliment de la normativa exigible en l'àmbit de les activitats recreatives i d'espectacles públics, com ara la protecció dels menors, la minimització de les molèsties als ciutadans o els freqüents problemes de mobilitat i alteració de la seguretat viària que sovint comporten aquestes activitats clandestines, i, d'altra banda, posar fi a la greu situació d'inseguretat jurídica existent en el marc regulador de la prestació del taxi a l'illa d'Eivissa, cosa que determina la urgència de les mesures que s'han d'adoptar, que exigeixen un termini més breu que el que

G
O
I
B
/

requereix la tramitació parlamentària de les lleis, com també la dels reglaments, tant pel procediment ordinari com pel d'urgència, i, en conseqüència, justifica la utilització de l'instrument del decret llei que preveu l'article 49 de la Llei orgànica 1/2007, de 28 de febrer, de reforma de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

Aquest Decret llei compleix els requisits exigits per la jurisprudència constitucional per ser utilitzat, ja que les mesures que s'adopten introdueixen un seguit de modificacions legals que han de permetre fer front a aquest important problema de manera ràpida i efectiva.

IV

D'aquesta manera, aquest Decret llei s'estructura en un article, una disposició addicional, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

Mitjançant l'article únic es modifiquen diversos articles de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, per tal de fer front a la proliferació de les festes il·legals, sobretot les que es duen a terme en habitatges i en determinats àmbits de sòl rústic. Aquests tipus d'actes, al marge de la competència deslleial que suposen per a les activitats d'entreteniment i oci legalment establertes, no només suposen un important risc per a les persones que hi participen en no tenir els indrets on es duen a terme els elements de seguretat i protecció requerits, sinó que també tenen importants impactes en l'ordre públic i en la convivència ciutadana, generen molèsties i renous, problemes de mobilitat i d'accés de serveis essencials, a més de ser un potencial focus d'altres activitats il·lícites.

Amb aquesta modificació de la Llei es fa una definició acurada d'aquestes festes, diferenciant-les de les que tenen un caràcter familiar o privat i de la resta d'activitats no permanents que, malgrat que puguin presentar similituds amb aquestes festes, no tenen aquest caràcter d'esdeveniments organitzats com a oferta paral·lela a l'oferta legal d'oci i entreteniment. Així mateix, s'estableix un règim sancionador rigorós que abasta tant els organitzadors i les persones que es lucren amb aquestes activitats com els participants que, amb la seva actitud incívica, posen en risc la salut de les persones o el medi ambient.

La disposició addicional única estableix el règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa que afecta l'àmbit d'aplicació de les tarifes, i són aplicables al servei de taxi tant de caràcter urbà com interurbà, ordinari o estacional; s'adeqüen a la situació actual les condicions del règim de recollida de viatgers, eliminant la preferència a les parades dels taxis municipals i incorporant el règim de posicionament per satèl·lit (GPS); s'inclou el suplement de gestió de servei de posicionament per satèl·lit dins el suplement per radiotelèfon; es preveu que les tarifes corresponents al servei per distància recorreguda únicament s'aplicaran quan els vehicles no superin la velocitat màxima permesa; en relació amb la incorporació al taxímetre de la tarifa per quilòmetres realment recorreguts se suprimeix que es completi el preu final amb l'import de la tornada al lloc d'origen del servei, i s'estableix que els usuaris tenen dret al transport gratuït de l'equipatge.

Mitjançant la disposició derogatòria es deroguen totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin a aquest Decret llei, el contradiguin o siguin incompatibles amb el que disposa i, en particular, l'Ordre del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori de 27 de juliol de 2012 sobre el règim de tarifes màximes obligatòries dels serveis interurbans de transport públic discrecional de viatgers en vehicles de turisme que es desenvolupen en el territori de l'illa d'Eivissa.

Completen aquest Decret llei dues disposicions finals mitjançant les quals, respectivament, es faculta el Consell de Govern perquè, mitjançant un decret,

G
O
I
B
/

pugui modificar les normes que conté la disposició addicional única i s'estableix l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà de la publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Pel que fa als principis de bona regulació de l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, aquest Decret llei es justifica per raons d'interès general, d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, en els termes exposats al llarg d'aquest preàmbul. En virtut del principi de proporcionalitat, en aquest Decret llei es preveu la regulació imprescindible per garantir la seguretat i la salut de les persones i els seus béns, a més de garantir el compliment de la normativa exigible en l'àmbit de les activitats recreatives i d'espectacles públics, com ara la protecció dels menors, la minimització de les molèsties als ciutadans o els freqüents problemes de mobilitat i alteració de la seguretat viària que sovint comporten aquestes activitats clandestines, i, d'altra banda, posar fi a la greu situació d'inseguretat jurídica existent en el marc regulador de la prestació del taxi a l'illa d'Eivissa. D'acord amb el principi de seguretat jurídica, aquest Decret llei respecta la normativa autonòmica, estatal i de la Unió Europea, i s'hi integra, com no pot ser d'una altra manera. Així mateix, en compliment del principi de transparència, s'han definit amb claredat els objectius de la norma. I, pel que fa al principi d'eficiència, no s'ha previst cap càrrega administrativa innecessària.

Per tot això, a l'empara de l'article 49 de l'Estatut d'autonomia, el Consell de Govern adopta l'Acord següent:

Primer. Aprovar el Decret llei de modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears, i pel qual s'estableix el règim de prestació del servei de taxi en l'àmbit territorial de l'illa d'Eivissa.

Segon. Comunicar aquest Acord al Parlament de les Illes Balears i sol·licitar-li que validi el Decret llei, d'acord amb l'article 49.2 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears.

I, perquè consti i tenguí els efectes que corresponguin, expedisc aquest certificat amb el vistiplau de la Presidenta.

Eivissa, 16 de maig de 2022

GOVERN
ILLES
BALEARSES

Vist i plau
La presidenta